

Rom 9, 7

7: og de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Abrahams etterkommere. Men: I Isak skal din ætt bli kalt.

Her begynner Paulus å belyse det han vil ha sagt, med malende eksempler og bilder fra forfedrenes historie. Han sier: "de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Abrahams etterkommere. Men (dette sa Gud til dem): I Isak skal din ætt bli kalt" (Sv.: genom Isak skall säd uppkallas etter dig. 1Mos 21: 12). "heller ikke er alle barn" - dvs. arvinger, Abrahams sanne barn og arvinger til de løftene som ble gitt til ham - "selv om de tilhører Abrahams etterkommere" - eller etterkommere gjennom naturlig fødsel. For Gud skilte mellom Abrahams to sønner; Ismael og Isak. Han sa: "I Isak skal din ætt bli kalt". Dvs. fra Isak skal din slektslinje gå. Vi forstår at med "barn" menes her ikke Guds, men Abrahams barn. Det ser vi dels av det som er sagt om Isak, dels av hele sammenhengen. Først i neste vers er det Paulus, som en utlegning av dette, taler om Guds barn. Og det er nettopp det som er apostelens siktemål; å vise jødene at der er to slags Abrahams barn: Noen som er arvinger til hans velsignelse, og andre som ikke er det. Bare de første er Abrahams rette barn. Men så er de da også Guds barn, slik han taler om i neste vers. Ordene "bli kalt" (I Isak skal din ætt bli kalt) vil bare si at når en taler om Abrahams ætt, så skal en mene dem som nedstammer fra Isak. De andre sønnenes avkom skal ikke "bli kalt" eller omtales som Abrahams ætt.

Med alt dette vil Paulus ha sagt at helt fra Abrahams hus skal dere legge merke til det jeg nå har sagt; at løftene ikke er gitt til alle, selv om de er Abrahams avkom etter kjødet. Hele veien vil dere se at det foregår en utvelgelse blant hans avkom, når det gjelder hvem det er som skal få motta hans velsignelse. På samme måte som det også blant hedningene foregår en liknende utvelgelse (kap. 4: 12). Abraham hadde først to sønner; Isamel og Isak. Senere fikk han ennå seks til med Ketura. Men ingen andre enn Isak ble arving til de store løftene som var gitt til Abraham. Så var da også Isak "født i kraft av løftet" (Gal 4: 23), gjennom en overnaturlig kraft som Gud gav den ufruktbare Sara gjennom et løfte. Derfor er Isaks fødsel et glimrende bilde på den nye fødselen ved Ånden. Altså et bilde Gud selv gav verden allerede i Abrahams telt.

I Galaterbrevet taler Paulus om forskjellen på de to sønnene i Abrahams hus; han som er "født av trellkvinnen", og han som er "født av den frie kvinnen". Som bilde på de to slags troende mennesker som alltid vil finnes der evangeliet forkynnes, nemlig lovens treller og løftets sønner (Gal 4: 22-31). Men her bruker han egentlig eksemplet i to hensikter: Først til å bevise at ikke alle er Abrahams barn og åndelige slekt, selv om de var hans avkom etter kjødet. Dernest, som vi nettopp sa, som et bilde på den nye fødselen, som også er en fødsel "i kraft av løftet", nemlig evangeliets løfte. Og Paulus forklarer selv det han har sagt slik: